

מ"ת 2874/07/14 - דללן עלמנך נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 2874-07-14 מדינת ישראל נ' עלמנך
תיק חיצוני: 307878/2014

בפני	כב' השופט דן סעדון
מבקשים	דללן עלמנך - ע"י עו"ד אורון
נגד	מדינת ישראל - ע"י עו"ד ניר גטניו
משיבים	

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

1. נגד המבקש ראיות לכאורה על כך שנהג בשכרות. הואיל ואין מדובר בפעם הראשונה בה נזקפת לחובתו של המבקש נהיגה במצב שכרות עתרה המשיבה לעצור את המבקש עד תום ההליכים. המבקש נעצר עד לקבלת תסקיר שירות המבחן. בעקבות קבלת תסקיר שהמליץ על שחרורו בתנאים מגבילים הוא שוחרר בתנאים. כעת מונחת לפני עתירת ב"כ של המבקש להורות על ביטול כל ההגבלות בתנאי שחרורו של המבקש או למצער לאפשר לו לעבוד ולהקל ולו במעט על תנאי שחרורו. הטעם להקלות המבוקשות נעוץ בחוות דעת מומחה שהגיש ב"כ המבקש ממנה עולה כי בעת שנהג המבקש ברכב - להבדיל מן העת בה נבדק בחשד לנהיגה בשכרות - לא היה המבקש במצב של שכרות. למסקנה זו הגיע המומחה מטעם המבקש בהתבסס על קצב ספיגת האלכוהול בגופו של המבקש (ראו לעניין זה בהרחבה: ת"ת (י-ם) 9817/07 מ"י נ' סנפירי (לא פורסם)). ב"כ המבקש מחה על כך שהמשיבה לא טרחה עד כה לבדוק את טענות המומחה כאמור בחוות דעתו אך ראתה להותיר את ההגבלות על חירותו של המבקש בעינין.

2. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה. ראשית נטען כי הליך המעצר אינו המקום הנכון לדון בראיות ולשם כך נועד התיק העיקרי. עוד נאמר כי מה שנפסק בפרשת סנפירי הנ"ל אינו בגדר הלכה מחייבת או מנחה. ואחרון, נאמר כי בתיק תשתית ראיתית לכאורה המספקת לצורך הקביעה כי המבקש נהג בשכרות.

דין והכרעה

3. דין הבקשה להתקבל באופן חלקי אך לא מן הטעם שמנה ב"כ המבקש. נקודת המוצא לדיון זה היא כי קיימות בידי ראיות לכאורה שיש בהן די על מנת לבסס את הרשעתו של המבקש בעבירה של נהיגה בשכרות. על עניין זה איש אינו חולק. השאלה בה יש לדון נוגעת להשפעתה של חוות הדעת שהגיש המבקש על מארג ראיות התביעה שהובא מעצרו של המבקש. הכלל בעניין הוא כי ראיה חדשה תוכל להקים שינוי במצב הקיים ולהביא לשינוי בתנאי השחרור אם יש בה כדי להביא "לשינוי דרמטי בראיות התביעה ועל כרסום מהותי ומשמעותי בהן. צריך להתקיים מהפך

ראיית של ממש (בש"פ 8888/10 חזיזה נ' מ"י (לא פורסם, 6.12.10). בשלב זה חוות הדעת מטעם המבקש עדיין לא נבחנה ומטבע הדברים לא ניתן להעריך את משקלה או את השפעתה הצפויה על עוצמת ראיות התביעה. וודאי שבשלב זה לא ניתן לקבוע כי חל כרסום בראיות התביעה מעצם הגשתה של חוות הדעת. מטעם זה, אין בידי לקבל את בקשת המבקש לביטול כל תנאי שחרורו.

4. עם זאת, נוכח חלוף הזמן ממועד המעצר, נוכח האמור בתסקיר המבחן לרבות העובדה שהמבקש לא הואשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה וכן בהתחשב בקשיים אותם חווה המבקש בעת שחרורו בתנאים מגבילים והצורך שלו - והאינטרס הציבורי - לאפשר למבקש לשוב, ולו באופן חלקי, לנהל אורח חיים נורמטיבי - יצרני, אני סבור שנכון יהיה לשקול בחיוב מתן אפשרות למבקש לצאת לעבודה בליווי מפקח.

5. על הצורך לאפשר למבקש חזרה לעבודה עמד בית המשפט המחוזי בעמ"ת 44763-04-12 **חתוקה נ' מ"י** :
"הותרת המשיב בטל וחסר מעש לא תשרת איש. נראה לי כי בחלוף חודשיים ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר שתכליתה יציאה לעבוד תחת פיקוח".

כן נפסק כי:

"ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצרכי מחייתו מלמדת אותנו, כי אף כשמדובר בנאשם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות, במקרים הראויים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה. זאת, כמובן, בכפוף לכך שלא יהיה בכך משום פגיעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה וניתן להשיג את תכלית חלופת המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהא ראוי לאפשר זאת." (בש"פ 2857/06 אליהו ממן נ' מ"י (לא פורסם)).

6. אשר על כן, הבקשה מתקבלת במובן זה שלאחר שהמבקש יציג תכנית המפרטת מקום עבודה, שעות עבודה, מפקח מאושר אשר יוכל לשהות עם המבקש במשך שעות העבודה, לרבות האפשרות למנות מפקח כזה מתוך מקום העבודה, תישקל בקשת המבקש לשינוי תנאי השחרור במתווה האמור - בחיוב.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ד, 04 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.